

РЕШЕНИЕ

№ 20563

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12980** по описа за **2024** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по касационна жалба, подадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, срещу решение № 5173/27.11.2024 г. по НАХД № 9231/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 93-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 771366-F758321/27.05.2024 г., издадено от началник на отдел „ОД-С.“, Дирекция „ОД“ в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, на „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД е наложено наказание „имуществена санкция“, в размер на 64 732,31 лв., за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В касационната жалба са наведени аргументи, че оспореното решение е неправилно и необосновано. Конкретно се посочва, че както в издадения АУАН, така и в НП, са изложени безпротиворечиво всички обстоятелства от значение за ангажиране отговорността на дружеството за нарушение на разпоредбата на чл.127и от ДОПК, поради което основният мотив на СРС за отмяна на НП, е неправилен. Поддържа, че са налице и предвидените материалноправни основания за налагането на санкцията, както и че същата е правилно изчислена. Счита, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът - в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът - „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД, в съдебно заседание, чрез адв. Т. оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, I касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 29.02.2024 г. инспектор по приходите в ЦУ на НАП, съставил АУАН № F758321 на „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД. В акта било отразено, че при извършена на 04.12.2023 г. проверка в [населено място], Пловдивска област в централния склад на дружеството, във връзка с ПИПСВФР № 010102856587_1/01.12.2023 г. за ВОП на стоки с висок фискален риск (СВФР) маслиново масло и неговите фракции, рафинирани, но не химически променени: Други 4601.52 кг. нето с получател „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД, се установило, че количеството на получената стока не е предварително декларираната от задълженото лице. Видно от ПИПСВФР № 010102856587/01.12.2023 г., дружеството предварително не било декларирано количеството с код по КН 1509 90 00 "Маслиново масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени: Други" 4601.52 кг нето. На мястото на разтоварване било констатирано, че дружеството получава СВФР- Маслиново масло, 4601.52 кг. нето, която съответства на представените документи и същата не е предварително декларирана с УНП. В АУАН проверяващият инспектор приел, че „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД е извършил нарушение на чл. 127и от ДОПК, вр. чл. 28, ал. 1, т. 3 от НАРЕДБА Н-5/29.09.2023 г. Актът бил съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. На 11.04.2024 г. бил връчен на пълномощник. Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП№ 771366-F758321/27.05.2024 г.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на приетите писмени и гласни доказателства- показанията на актосъставителя Н. Г.; Протокол за извършена проверка на СВФР от 01.12.2023 г.; Протокол за отстраняване/поставяне на техническо средство за контрол от 04.12.2023 г.; Протокол за извършена проверка на СВФР от 04.12.2023 г.; Приемо-предавателен протокол и др.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал въззивният съд е отменил НП. За да постанови решението си, на първо място СРС е намерил, че съставеният АУАН е непълен откъм обстоятелства около извършване на твърдяното нарушение, като е налице неяснота относно датата на нарушението – в противоречие с изискванията по чл. 42 т. 4 от ЗАНН. В обстоятелствената част на АУАН не е конкретизирана и територията, от която е осъществен превозът на СВФР, както и мястото, където е завършен. Позовал се е и на показанията на актосъставителя, дадени в хода на съдебното следствие, за неправилно въведена дата на извършване на проверката. Приел е, че не са спазени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като пропускът не е отстранен при издаване на НП, поради което съществено е ограничено правото на защита на санкционираното лице.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и

правилно. Постановено е по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В тази връзка, правилен е изводът на въззивния съд, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗАНН, доколкото в процесния АУАН не са посочени дата и място на извършване на нарушението, както и обстоятелствата при които същото е било извършено. Посочената непълнота на АУАН е довела до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, което е било поставено в невъзможност да разбере фактическите рамки на вмененото му с АУАН административнонаказателно обвинение. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателствено-релевантните факти, за преценка правилността на правната квалификация на нарушението и гарантира на нарушителя възможността да упражни своето право на защита в производството в пълен обем.

В случая, сочените несъответствия не са отстранени и при издаване на НП, където АНО е пренесъл дословно констатациите от АУАН без да ги подложи на собствен анализ. Това е довело до нарушение на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, по силата на който описанието на нарушението и датата на неговото извършване са задължителни реквизити на наказателното постановление и всеки един от тези елементи следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. Посочената разпоредба е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. Датата на извършване на нарушението е съществена характеристика на всяко административно нарушение и е посочена от законодателя като самостоятелен елемент от съдържанието на наказателното постановление. Същата е от значение както за определяне на приложимия по см. на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН закон, така и за спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

В заключение, напълно се споделят решаващите съображения на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения, включително и недостатъчно пълно описание в АУАН на недекларирания превоз – вид и номер на транспортното средство, дата, час на влизане на територията на страната, като същите не следва да се преповтарят.

Предвид изложеното, оспорваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски за настоящата съдебна инстанция и същата следва да бъде уважена в претендирания размер, съобразно представения списък на разноските, а именно за сумата от 6 996 лв., уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5173/27.11.2024 г. по НАХД № 9231/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП да заплати на „Кауфланд България ЕООД Енд Ко“ КД, ЕИК[ЕИК] със

седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], сумата 6 996 лв. (шест хиляди деветстотин деветдесет и шест) лева адвокатско възнаграждение.
Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: